

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)
Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Rzeźba	
SM/O/I/ST/A.8			Sculpture	
Język wykładowy		Polski		
Rok akademicki		2024/2025		
Kierunek w zakresie		Sztuka Mediów		
Poziom studiów		studia pierwszego stopnia		
Profil studiów		ogólnoakademicki		
Forma studiów		studia stacjonarne		
Semestr / semestry		1, 2, 3		
Przynależność do grupy zajęć		A. Grupa zajęć podstawowych		
Status przedmiotu		obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	[h]	9 ECTS
		Ćwiczenia	[h]	
		Pracownia artystyczna	135 [h]	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	Przedmiot związany z działalnością naukową w dyscyplinie: sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		9 ECTS
	z uprawnieniami			... ECTS
	z dyscypliną	sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		9 ECTS
Forma nauczania		Tradycyjna		
Wymagania wstępne		Studenci kierunku Sztuka Mediów		
Jednostka prowadząca		Wydział Sztuki, Katedra Mediów Cyfrowych i Struktur Przestrzennych		
Koordynator		dr Bożena Klimek-Kurkowska		
Osoby prowadzące		dr Bożena Klimek-Kurkowska, mgr Artur Wąsowicz		
Adres strony internetowej pjo		ws.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		bklimek.ws@uthrad.pl		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

<p>Cel kształcenia:</p>	<p>Celem kształcenia jest rozwój wyobraźni i wrażliwości plastycznej związanej z umiejętnością kształtowania przestrzeni przy pomocy ćwiczeń rzeźbiarskich. Kolejnym celem jest poszukiwanie właściwej formy i skali w przykładowych realizacjach rzeźbiarskich w relacji do otaczającej przestrzeni wewnętrznej, zewnętrznej. Jak również zrozumienie i poszerzenie wiedzy i doświadczeń praktycznych i intelektualnych o następujące zagadnienia: forma otwarta, forma zamknięta, przestrzeń aktywna, przestrzeń nieaktywna. Ostatnim celem jest, zaprezentowanie podstawowych zagadnień związanych z rzeźbą, tworzywem rzeźbiarskim oraz podstawową problematyką warsztatową.</p>
<p>Treści programowe:</p>	<p>Zajęcia odbywają się w pracowni rzeźby i obejmują swoim zakresem zagadnienia teoretycznego i praktycznego postępowania w wypełnianiu zadań rzeźbiarskich. W formie dyskusji, rozmów i pogadanek prezentowane są problemy dotyczące techniki pracy, materiałów używanych w realizacjach rzeźbiarskich oraz tematów zadań przeznaczonych do wykonania. Na zajęciach poruszane są klasyczne problemy dotyczące umiejętności konstruowania bryły jako formy określającej ogólny charakter modelowanego obiektu. Zagadnienia związane z określaniem proporcji, kierunków i skali modelowanych obiektów oraz rodzajem i znaczeniem faktur.</p> <p>Realizowane tematy obejmują między innymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> *Ćwiczenia na płaszczyźnie (praca w glinie) -Ćwiczenia hasłowe, obejmujące rodzinę form geometrycznych, technicznych, ostrych, kanciastych oraz przyjaznych miękkich, biologicznych, łagodnych. -Martwa natura w płaskorzeźbie – zaznaczenie planów w realizowanej kompozycji płaskiej. -Ćwiczenie mające na celu opracowanie własnego znaku przestrzennego, opartego np. na inicjałach lub wygenerowaniu znaku nie nawiązującego do inicjałów, ale opartego na bazie własnych rozwiązań reliefowo-przestrzennych. -Ćwiczenia o charakterze medaliersko-plakietowym, obejmujące różną tematykę *Ćwiczenia o charakterze kompozycji przestrzennych, zawierających problemy budowania bryły i jej podziału, przy narastającym skomplikowaniu i podnoszącym stopień trudności. (praca w glinie i przy użyciu innych materiałów) np. - Sześciąt-podział bryły o podstawie około 15-20 cm. Studenci dzielą bryłę przy wykonaniu tylko trzech cięć i z tak wygenerowanych nowych elementów mają za zadanie zbudować możliwie najciekawszą, nową jakościowo kompozycję - Studium natury – worek wypełniony sypkim tworzywem, obserwacja napięcia formy - Kompozycja przestrzenna - obiekt „małej architektury” - Studium postaci siedzącej (wys. około 30 cm), obserwacja ogólnej formy, kierunków i proporcji <p>Trzyetapowe ćwiczenie: hasła, np.: Imperium, Dom, Wojownik,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1- wykonanie rysunku realistycznego postaci w ruchu 2-przekształcenie realistycznego rysunku w abstrakcyjny poprzez eliminację literackości i uczynienie dominanty z maksymalnie uproszczonej formy. 3- wymodelowanie w glinie (na podstawie przekształconego rysunku) abstrakcyjnego obiektu – małej formy rzeźbiarskiej. <p>3. Ćwiczenia związane z poznaniem podstaw technologii warsztatu</p>

	<p>ceramicznego.</p> <p>*Projekt kompozycji wieloelementowej w oparciu o wykonanie niewielkiego modułu o charakterze geometrycznym lub biologicznym, posiadającym cechy płaskorzeźby, przystosowanej do wielokrotnego powielania i tworzenia złożonych kompozycji (wielkość elementu 8-15 cm)</p> <p>Etapy realizacji ćwiczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Opracowanie wersji projektowej obejmującej kształt obiektu, jego skalę, propozycje kolorystyczne oraz propozycje różnych układów zaprojektowanego elementu - Wykonanie w glinie modelu przestrzennego - Zaformowanie i pozyskanie negatywu gipsowego - Wyciskanie lub odlewanie elementów kompozycji w glinie ceramicznej - Suszenie oraz przeprowadzenie pierwszego wypału w piecu ceramicznym - Szkliwienie i ponowne wypalenie obiektów w piecu ceramicznym - Wykonanie tablic do celów ekspozycyjnych z wykonanymi obiektami ceramicznymi <p>Ćwiczenie ma na celu zaznajomienie studentów z podstawowymi zagadnieniami i problematyką dotyczącą technologii ceramicznej, kreowania i wykonania obiektu z wykorzystaniem materiału ceramicznego, szkliv ceramicznych oraz tlenków, oraz zwrócenie uwagi na specyfikę pracy z materiałem ceramicznym.</p> <p>* Projekt i wykonanie niewielkich obiektów o cechach biżuteryjnych, wykorzystujących różny charakter i sposoby modelowania, fakturowania oraz szkliwienia. Przewidziane jest również łączenie ceramiki z innymi materiałami zarówno w obrębie tych form jak i poprzedniego działania ceramicznego.</p> <p>* Ćwiczenie polegające na wymodelowaniu niewielkiej formy przestrzennej bezpośrednio w masie ceramicznej bez użycia form negatywowych. Formy mogą mieć charakter biologiczny lub geometryczny, po wymodelowaniu przewidziane jest szkliwienie przy użyciu różnych technik: od nakładania pędzlem poprzez zanurzenie oraz szkliwienie natryskowe.</p>
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<ul style="list-style-type: none"> –metody podające (wykład informacyjny), –metody aktywizujące (dyskusja dydaktyczna), –metody eksponujące (film, pokaz, katalog i wystaw, albumy z dziedziny sztuk plastycznych), –metody praktyczne (pokaz, ćwiczenia warsztatowe, realizacja prac rzeźbiarskich)
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych efektów kształcenia określonych dla danego przedmiotu. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład danego przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi.</p> <p>Ćwiczenia kończą się prezentacją zrealizowanych prac, omówieniem ich i wystawieniem oceny. Częstkowe oceny wystawione po zakończeniu każdego zadania stanowią jeden z podstawowych składników zaliczenia semestru i uzyskania końcowej oceny pracy studenta.</p> <p>Zaliczenie odbywa się na podstawie aktywności i obecności studenta na zajęciach oraz sumy częściowych ocen semestralnych. Kryteria oceny, terminy oraz forma zaliczenia podane są do wiadomości studentów na początku semestru. Semestr IV kończy się egzaminem formie ustnej.</p>

				uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Zna i rozumie problematykę powiązań i zależności wynikających między teoretycznymi i praktycznymi elementami programu kształcenia z zakresu rzeźba	K_WG05 K_WG08 K_WG09 K_WG13	Pracownia artystyczna wykłady	egzamin	Egzamin ustny: pytania otwarte, pytania zamknięte
W2	Zna i rozumie zagadnienia związane z wykorzystywaniem środków ekspresji i umiejętności warsztatowych w zakresie rzeźby	K_WG05 K_WG08 K_WG09 K_WG13	Pracownia artystyczna	egzamin	Wypowiedź ustna, praktyczna realizacja zadania
U1	Potrafi tworzyć i realizować własne koncepcje artystyczne w realizacjach rzeźbiarskich	K_UW01 K_UW02 K_UW03 K_UW04	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Korekta i analiza wykonanego zadania
U2	Potrafi w świadomy sposób wykorzystywać swoją wyobraźnię, intuicję i emocjonalność w obszarze ekspresji artystycznej.	K_UW03 K_UW04	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Korekta i analiza werbalna i praktyczna wykonywanego zadania
U3	Potrafi wykorzystać umiejętności warsztatowe niezbędne do wykonywania dzieła plastycznego związanego z rzeźbą oraz stosować efektywne techniki ćwiczenia tych umiejętności, umożliwiające ciągły ich rozwój przez samodzielną pracę.	K_UW01 K_UW05 K_UW06	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Korekta, analiza wykonanego zadania
U4	Potrafi podejmować decyzje dotyczące projektowania i realizacji własnych prac w zakresie rzeźby.	K_UW01 K_UW05 K_UW06	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Wypowiedź ustna, korekta własna
K1	Jest gotów do efektywnego wykorzystywania wyobraźni, intuicji, zdolności twórczego myślenia oraz kontrolowania swoich zachowań w warunkach związanych z publicznymi prezentacjami.	K_KK01 K_KK02 K_KR04	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Wystąpienie na forum grupy

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe

Literatura podstawowa:

Szmid B., „Ład przestrzeni”, Warszawa 1965.

Oseka A., „Współczesna rzeźba polska”, Warszawa 1977.

Zagrodzki J., „Katarzyna Kobro i kompozycja przestrzeni”, Warszawa 1984.

Literatura uzupełniająca:

Pismo artystyczne „Format” 76-77

Strony internetowe dotyczące rzeźby

Albumy sztuk plastycznych związanych z rzeźbą, Katalogi wystaw, Projekcje multimedialne.

Rocznik „Rzeźba polska” t XI: Rzeźba – „Architektura Wzajemne relacje i strategię” CRP Orońsko 2005

Adam Kotula, Piotr Krakowski „Rzeźba współczesna” Warszawa 1980

Maria Pajek, „Katalog rzeźb, obiektów przestrzennych i medali z kolekcji CRP w Orońsku, Orońsku 2013

Orońsko kwartalnik rzeźby 4(53)2003

Sławomir Brzoska „Rok wędrującego życia” UA Poznań 2017

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS

Udział w zajęciach, aktywność

Obciążenie studenta [h]

	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela- praca własna studenta (70h)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w wykładach	X	X	... [h]
Samodzielne studiowanie tematyki ... wykładów	X	X[h]	X
Udział w .... ćwiczeniach / ćwiczeniach laboratoryjnych	X	X	135 [h]
Samodzielne przygotowanie się do .... ćwiczeń	X	70[h]	X
Udział w konsultacjach	5[h]	X	X
Przygotowanie do .... zaliczenia / egzaminu	X	10 [h]	X
Udział w .... egzaminie / zaliczeniu	5 [h]	X	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	10 [h]/ 0,4 ECTS	80[h] /3,2 ECTS	135[h]/ 5,4 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	9 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi
<p>W przypadku studentów ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych, określone powyżej (w karcie) metody i formy weryfikacji efektów uczenia się dostosowuje się odpowiednio do indywidualnych potrzeb tych studentów.</p> <p>Szczegółowe zasady i formy wsparcia studentów ze szczególnymi potrzebami: w tym z niepełnosprawnością, przewlekle chorych podczas zajęć, zaliczeń i egzaminów określono w: Regulaminie Studiów, Zasadach Studiowania, Procedurze dotyczącej zapewnienia dostępności procesu kształcenia studentom ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych.</p>